

XIX.

B e t æ n k n i n g

over

Udkast til Lov om Valg af Borgerrepræsentanter i Staden Kjøbenhavn.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 30te Januar 1865.)

Det Udvalg, der af Landstinget har faaet det Hverv at afgive Betænkning over ovennævnte Lovudkast, har ikke funnet enes om en fælles Indstilling med Hensyn til § 1, der indeholder Lovens Hovedpunkt.

Fleertallet (Hjerring, Boesen, Briz) kan ikke tilraade Landstinget at vedtage for Kjøbenhavns Vedkommende et Princip for den kommunale Valgret, der staaer i Strid med de for Landets øvrige Communer gjældende Bestemmelser, og det kan paa ingen Maade erkjende, at det i Lovudkastet opstillede Grundlag for Valgretten sikrer alle berettigede Interesser den dem tilkommende Indflydelse. Selv om de for Kjøbenhavn særegne Forhold gjorde en saadan Udvidelse af Valgretten mindre betænkelig, vilde vi dog ansee det for lidet ønskeligt i Lovgivningen om et for Communerne saa vigtigt Punkt at opstille to mod hinanden stridende Principer, saa meget mindre som Consequentsens Magt let vilde føre til ogsaa at søge Principet om den for Alle lige Valgret gjort gjældende for de øvrige Communer.

Vi ansee det for usforholdent at gaae ind paa en nærmere Drøftelse af Spørgsmaalet om den kommunale Valgret i sin Almindelighed, da vore Bemærkninger derom maatte blive en Gjentagelse af, hvad der under de tidligere udførlige Forhandlinger om denne Sag saa ofte er blevet fremsført, og vi troe at kunne indskrænke os

til at fastholde, at det Grundlag for den kommunale Valgret, der fremgik som Resultat af de omtalte Forhandlinger, ogsaa med Hensyn paa det Fortrin, der deri indrømmes de Høiestbestaaende, er stemmende med Retfærdighed og Billighed.

Fleertallet kan heller ikke erkjende, at der i de særegne kjøbenhavnske Forhold ligger nogen Begrundelse for en Afvigelse fra det tidligere Vedtagne. Forsaavidt man har villet gjøre gjældende, at den i den kjøbenhavnske Commune stedfindende Tvedeling skulde gjøre det mindre betænkeligt at indrømme alle Stattebyere Valgret i lige Omfang, idet det altid vilde staae i Magistratens Magt at forhindre eenfaldige eller skadelige Beslutninger af Borgerrepræsentationen, da maade vi bemærke, at dette berører paa en efter vor Mening urigtig Opfattelse af Forholdet mellem de to Afdelinger af Communalbestyrelsen. Borgerrepræsentationen er væsentlig controllerende og bevilgende og vil i begge disse Retninger kunne gjøre sin Indflydelse gjældende, uafhængig af Magistraten, hvortil kommer, at Magistraten ikke er fuldstændig uafhængig af Borgerrepræsentationen, da denne ikke blot vælger Magistraten (Raadmændene, der udgjøre Halvdelen af Magistraten, endog kun for sex Aar), men ogsaa kan afskedige den, selv mod Regeringens Billig. Vi formene tværtimod, at den kjøbenhavnske Communes større Selvstændighed og den større Forskjel mellem